

Η ορθοδοξία τιμά τον Άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Αυτοκράτορας με την οικογένεια και τη συνοδεία του στον εορτασμό, 1903.

Με αφορμή την ημέρα της συμπλήρωσης των 110 χρόνων από την κατάταξη του Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ στην χορεία των αγίων της Ορθόδοξου Εκκλησίας, η «Ρωσία Τώρα» παρουσιάζει στους αναγνώστες της τους παλλαϊκούς εορτασμούς που αφιερώθηκαν σ' αυτό το σημαντικό ορόσημο στην ιστορία της ρωσικής Ορθοδοξίας.

Την 1η Αυγούστου του 1903 συνέβη το γεγονός που συναρπάζει τις καρδιές των Ορθόδοξων χριστιανών - αγιοποιήθηκε ο Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ, 70 χρόνια μετά την κοίμησή του. Η «Ρωσία Τώρα» δεν έχει στόχο να παρουσιάσει στους αναγνώστες της τον βίο του Οσίου, δημοσιεύει όμως ένα κείμενο από την ιστοσελίδα του Πατριαρχείου της Μόσχας, όπου περιγράφονται οι πανεθνικοί εορτασμοί που έλαβαν χώρα πριν από 110 χρόνια.

Την ημέρα των γενεθλίων του Οσίου, την 1η Αυγούστου κατά το νέο ημερολόγιο, στη Μονή του Σαρώφ με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια πραγματοποιήθηκε η πανηγυρική ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Οσίου Σεραφείμ, που τοποθετήθηκαν σε ειδική κιβωτό. Το πολυαναμενόμενο γεγονός συνοδεύτηκε από πολλές θεραπεύσεις ασθενών, πλήθος των οποίων είχε καταφθάσει στο Σαρώφ. Τιμούμενος ευρύτατα κατά τη διάρκεια του βίου του, ο Σεραφείμ είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς αγίους του Ορθόδοξου ρωσικού λαού, όπως και ο Όσιος Σέργιος του Ράντονεζ.

Μετά την κοίμηση του γέροντα το 1833, η μνήμη του διατηρήθηκε με ευλάβεια από τους πιστούς. Λίγο πριν την δοξολογία του Οσίου, βρέθηκε και δημοσιεύτηκε το 1903 «Η Συνομιλία του Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ για τον σκοπό της Χριστιανικής ζωής». Αυτή η συνομιλία αποτέλεσε την πιο πολύτιμη συμβολή του ασκητή στον θησαυρό της ρωσικής διδασκαλίας των Αγίων Πατέρων.

Από τις μοναχές μέχρι τον Τσάρο

Η αγιοποίηση του Οσίου ήταν μεγάλο και χαρμόσυνο γεγονός. Οι αδελφές της Μονής Ντιβέεβο προσδοκούσαν ιδιαίτερα την αγιοποίησή του. Ο αρχιμανδρίτης της Μονής (αργότερα, μητροπολίτης και οσιομάρτυρας Σεραφείμ) Τσιτσάγκοφ συνέγραψε το εξαιρετικό «Χρονικό της Μονής του Σεραφείμ στο Ντιβέεβο», μεγάλο μέρος του οποίου είναι αφιερωμένο στη ζωή και στα μεταθανάτια θαύματα του Πατέρα Σεραφείμ. Το «Χρονικό» διάβασε η Τσαρική οικογένεια, που από καιρό τιμούσε τη μνήμη του Οσίου. Ο Τσάρος Νικόλαος Β', συμμεριζόμενος την λαϊκή πίστη στην αγιότητα του γέροντα Σεραφείμ, έθεσε το ζήτημα για την αγιοποίησή του.

Το 1895 ο επίσκοπος του Ταμπόφ παρουσίασε στην Ιερά Σύνοδο έρευνα, που πραγματοποιήθηκε από ειδική επιτροπή, για τα θαύματα και τις ιάσεις που φανερώθηκαν με τις προσευχές του Πατέρα Σεραφείμ σ' εκείνους που αναζήτησαν την βοήθειά του με την πίστη τους. Η έρευνα διεξάχθηκε στις 28 επαρχίες της Ευρωπαϊκής Ρωσίας και της Σιβηρίας.

Ο πολυαναμενόμενος πανηγυρικός εορτασμός του Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ πραγματοποιήθηκε στις 19 Ιουλίου /1 Αυγούστου του 1903. Γύρω στις τριακόσιες χιλιάδες προσκυνητές συγκεντρώθηκαν στο Σαρώφ. Νωρίτερα, στις 17/30 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η μεγαλοπρεπής λιτανεία από τη Μονή Ντιβέεβο στην έρημο του Σαρώφ (25 χμ), όπου έζησε ο Πατέρας Σεραφείμ.

Λιτανεία με ιερά λάβαρα απ' όλη την χώρα

Στη λιτανεία συμμετείχαν λάβαρα από διάφορες γωνιές της Ρωσίας. Η κάθε ομάδα έφερε μεγάλης αξίας λάβαρα με απεικονίσεις τοπικών Αγίων. Οι μοναχές του Ντιβέεβο έφεραν την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Ελεούσας, προσφιλέστατη στον Πατέρα Σεραφείμ. Τους ακολουθούσαν πολυάριθμοι κληρικοί. Καθ' όλη την οδό προσκυνητές έψαλλαν τον ύμνο στη Θεοτόκο και άλλες ψαλμωδίες. Στις εκκλησίες που συνάντησαν καθ' οδόν, πραγματοποιήθηκαν λιτές. Η εικόνα ήταν πράγματι μεγαλειώδης.

Στην αντίθετη κατεύθυνση προς τη λιτανεία από το Ντιβέεβο ξεκίνησε η άλλη λιτανεία από το Σαρώφ. Όταν συναντήθηκαν, οι μεγαλειώδης κοινή πορεία της ενωμένης λιτανείας, με συνοδεία πανηγυρικής καμπανοκρουσίας, κατευθύνθηκε στην έρημο του Σαρώφ.

Στις 17/30 Ιουλίου έφτασε στη Μονή ο Αυτοκράτορας με την οικογένειά του και την αυλή του. Το απόγευμα της επόμενης μέρας ξεκίνησε η αγρυπνία, που είχε ιδιαίτερο βάρος. Ήταν η πρώτη ακολουθία όπου ο Όσιος Σεραφείμ δοξάστηκε ως Άγιος. Κατά την ψαλμωδία των στιχηρών της λιτής, από τον Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου κινήθηκε η λιτανεία προς την εκκλησία όπου βρισκόταν το φέρετρο του Όσιου Σεραφείμ. Το φέρετρο τοποθετήθηκε πάνω σ' ένα φορείο, το οποίο ανέλαβε ο Τσάρος, οι Μεγάλοι Δούκες, ο Μητροπολίτης και οι Αρχιερείς. Η πορεία όδευσε προς τον Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου. Το φέρετρο τοποθετήθηκε στη μέση του ναού. Η αγρυπνία συνέχιζε. Ήρθε η ώρα του Πολυελαίου. Έψαλλαν: "Αινείτε το όνομα Κυρίου". Όλοι οι παρευρισκόμενοι άναψαν τα κεριά. Ο Μητροπολίτης, οι αρχιερείς και όλος ο κλήρος προσκύνησαν τρεις φορές. Έπειτα ο Μητροπολίτης Αντώνιος άνοιξε το φέρετρο και όλος ο κόσμος μέσα στην εκκλησία γονάτισε. Ήρθε η στιγμή της δοξολογίας του Οσίου Σεραφείμ. Πανηγυρικά και συγκλονιστικά ηχούσε το μεγαλυνάριο: "Σε μακαρίζομεν, Σεραφείμ Πάτερ Όσιε".

-

Έπειτα ο Μητροπολίτης και οι Αρχιερείς άρχισαν να προσκυνούν τα ιερά λείψανα. Ακολούθησε η τσαρική οικογένεια, οι Μεγάλοι Δούκες και οι κληρικοί. Την επόμενη μέρα πραγματοποιήθηκε η Θεία λειτουργία. Κατά τη διάρκειά της, τα ιερά λείψανα περιεφέρθησαν γύρω από την Αγία Τράπεζα και τοποθετήθηκαν στην κιβωτό. Όταν η λειτουργία ολοκληρώθηκε, ακολούθησε η πανηγυρική λιτανεία με τα ιερά λείψανα γύρω από τους ναούς της Μονής. Ο κόσμος, σαν ζωντανός τοίχος, πλαισίωνε την πορεία της λιτανείας, ώστε έξω από τον ναό, οι συμμετέχοντες στον εορτασμό βρίσκονταν σ' ένα αληθινά διαφορετικό ναό.

Ψαλμωδίες και συγκίνηση

Η Ρωσία δεν θυμάται άλλους εορτασμούς παρόμοιους μ' εκείνους του Σεραφείμ. Ο κόσμος έκλαιγε από την χαρά του, βλέποντας τον Τσάρο, τους Μεγάλους Δούκες να κουβαλούν στους ώμους τους τα ιερά λείψανα του Αγίου. Μετά την επιστροφή της λιτανείας, οι προσκυνητές γονάτισαν και ο Μητροπολίτης Αντώνιος προσευχήθηκε στον Όσιο Σεραφείμ. Η ακολουθία ολοκληρώθηκε, όμως οι ψαλμωδίες δεν έπαψαν ούτε τη νύχτα. Ένας από τους παρευρισκόμενους εκεί περιέγραψε αργότερα: «Οι ψαλμωδίες ακούγονταν από διάφορα σημεία, ήταν οι ομάδες των προσκυνητών που έψαλλαν. Χωρίς να τους διακρίνεις μες στο σκοτάδι, θα μπορούσες να σκεφτείς ότι αυτοί οι ήχοι έρχονται από τον ουρανό. Πέρασαν τα μεσάνυχτα, όμως οι ψαλμωδίες συνέχιζαν...»

Οι εορτασμοί του Σαρών έμειναν αξέχαστοι για όλους εκείνους που έλαβαν μέρος, και αποτυπώθηκαν για πάντα στην ψυχή του λαού. Σύμφωνα με τους μάρτυρες του συμβάντος, πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν, πολλοί βρήκαν παρηγοριά στις λύπες τους, λύση στις δύσκολες απορίες και τις αμφιβολίες του πνεύματος.

Από τότε και για έναν αιώνα, η μνήμη του Όσιου Σεραφείμ εορτάζεται από την εκκλησία, ενώ τα ιερά λείψανά του είναι ανοιχτά στο παλλαϊκό προσκύνημα.

Το πλήρες κείμενο στα ρωσικά βρίσκεται στην [επίσημη ιστοσελίδα του Πατριαρχείου της Μόσχας](#).

Πηγή: rbth.gr